

Veľký piatok – Krížová cesta napísaná životom

Úvod: Pane, mám dve ruky, jedna tvorí, druhá ničí. Mám srdce, polovica patri tebe a polovica svetu. Ráno bojujem za teba a večer idem proti tebe. Som Často takýto polovičatý, pruhovaný. Čiernobiely. Pane, som jednoducho hriešny. Som človek a keď cítim na chrbte ťažobu svojho človečenstva, často si opakujem tvoje slová „ak budú vaše hriechy sť a šarlát, zbeľujú ako sneh, ak sa budú červenat' sť a purpur, budú biele ako vlna.“ Viem o tvojom odpustení, o tvojom bezhraničnom milosrdenstva, v ktorom sa roztápa červený šarlát a purpur môjho hriechu.

Pane, pod' s nami touto krížovou cestou. Krížovou cestou, ktorú písal sám život. A prosím, neostaň mlčať. Hovor s nami, rozprávaj. Pane, pri každom zastavení, chcem pribiť na tvoj kríž, nie to, čo trápi mňa, ale to, čo už od vekov trápi celý svet, čo od nepamäti sužuje ľudstvo hriech.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

1. Zastavenie: **JEŽIŠ JE ODSÚDENÝ NA SMRŤ**

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

V maličkom nemeckom hostinci sa narodil bystrý tmavooký chlapček. Mal pekný hlas, spieval v chlapčenskom zbore, miloval divadlo a túžil stať sa maliarom. Dlhé hodiny sedával na brehu Dunaja a kreslil skice. Volal sa **Adolf Hitler**. Maliar, ktorý si časom začal štetce máčať do ľudskej krvi. Na svedomí má 55 miliónov ľudských životov... 55 miliónov ľudí. **Pre moc a hriešnu pýchu, pre hranie sa boha a nadčloveka zabíjal, aby sa svet točil tak, ako to chce on.**

Pane, Poncius Pilát nebol prvým ani posledným človekom, ktorý túžil byť malým bohom. Ani Herodes neváhal vraždiť, aby červená farba krvi neviniatok dodala lesk jeho majestátu. **A čo Stalin, Napoleon, Mussolini, Pinochet, Bin Ladin.** Vykrikovali do sveta, že Boh je mŕtvy, a že oni sú tu namiesto neho.

A čo my? **Netúžime ovládať druhých?** Sme pyšní, chceme vládnuť, no pred ľuďmi si na znak našej nevinnosti a zbavenia sa zodpovednosti, pokrytecky umývame ruky ako Pilát.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

2. Zastavenie: **JEŽIŠ BERIE KRÍŽ NA SVOJE PLECIA**

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Mal 27 rokov a sto kíl naivity. Bojoval vo vojne v Kosove. Každý piaty deň písal mame list. Do posledného listu vložil malý vylisovaný kvietok a napísal. „**Mami, keď mu budeš odtrhávať lupienky a vyratúvať: ľúbim, neľúbim, ľúbim alebo neľúbim... a vyjde ti, že neľúbim, tak počítaj ešte raz, určite si počítala zle.**“

Bol krásny slnečný piatok. Piaty vojaci spojeneckých vojsk sa ocitli uprostred mínového poľa. Štyria cezeň prešli, medzi nimi aj tento mladík. Piaty muž však ležal po zásahu zranený uprostred ticho pulzujúcich mín. Zreval: „**Pre kríž Ježiša Krista vás prosím, zachráňte ma...**“

Mladík vymenil kilá naivity, za kilá odvahy a vrhol sa krížom cez mínové pole. **„Ty si prišiel po mňa, rýchlo preč z tohto pekla, umieram, a z brucha sa mi valia litre krvi.“** Muž z Kosova vzal na plecيا umierajúceho človeka tak, ako vzal kedysi muž z Nazaretu na plecيا kríž.

Obaja niesli na plecياch ľudský život, muž z Kosova i Muž z Nazaretu. Jeden zomrel na mínovom poli, druhý na kalvárskom návrší, obaja však zomreli, aby zachránili ľudský život.

Pane, ja som niekedy taký zbabelý, ja by som ho tam možno nechal ležať, nechal zomrieť. Niekedy nedokážem vziať kríž a nasledovať ťa. Pane, tu sú: **sebecko, malovernosť, neochota a strach.** Pribíjam ich na tvoj kríž, pretože si zomrel aj pre ne.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

3. Zastavenie: **JEŽIŠ PADÁ PRVÝ RAZ POD KRÍŽOM**

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Bola cudzoložnicou. Rozbesnený dav zákonníkov a farizejov ju predviedol pred Teba. V pästiach zvierajú tvrdé kamene, no ich srdcia sú omnoho tvrdšie. Žena zdvihne hlavu a čaká kedy ju odsúdiš, no ty iba píšeš a píšeš do prachu o previneniach tých, ktorí zvierajú kamene. **„Kto z vás je bez hriechu, nech prvý do nej hodí kameň.“** Do ticha zrazu počuť iba duté dopady studených kameňov na rozpálený piesok, odchádzajú.

S láskou zdvíhaš ženu z hriechmi popísanej zeme. **„Žena, nik ťa neodsúdil?“** **„Nikto, Pane.“** **„Ani ja Ťa neodsudzujem.“** Žena, padá k jeho nohám a plače. Potom vstáva z prachu zeme, z prachu hriechu a neodpustenia a odpúšťa svetu, odpúšťa zvieračom kameňov, odpúšťa sebe. **„Chod' a viac nehreš.“** Šla a nikdy viac ho už neopustila. Mária Magdaléna.

Pane, uchráň ma pred zúfalstvom. Nedopušť, aby som niekedy cítil, že ktorýkoľvek môj hriech je väčší, než tvoja láska. **Pane, pribíjam na kríž všetko zúfalstvo, neodpustenie, samol'ubosť a falošnú túžbu po dokonalosti tohto sveta.**

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

4. Zastavenie: **JEŽIŠ SA STRETÁVA SO SVOJOU MATKOU**

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Vo vlaku cestovala istá žena. Tvár mala posiatu vráskami. Bola taká krásna, keď sa zľahka červenalala pre svoju starobu. Na ceste medzi Trenčínom a Žilinou mi vyrozprávala svoj príbeh:

„Nikdy som toho veľa nemala, robila som za tanier kukuričnej kaše. Vydala som sa a potom prišli deti, päť detí. Muž zomrel a deti pýtali chlebič. Často som im nemala čo dať. **Ale dala som im všetku, všetku svoju lásku.** Delila som ju iba medzi Boha a tých päť živých stvorení. Ale asi som im nedala dost, už tri roky neprišli. Každý deň sedávam na verande a čakám. Dokonca som z kuchyne zvesila záclonu, aby som ju nemusela vždy odťahovať keď ich neprestajne vyčkávam. **Neprestanem čakať, tak ako sa neprestanem za ne modliť. A aj keď nikdy neprídu, v tichu a modlitbe budem stále s nimi.“**

Aj Matka Mária podobne sprevádzala svojho syna jeho krížovou cestou a Ježiš jej prítomnosť dokonale cítil. Verím, že aj táto matka sa raz dočká a opäť si bude môcť zavesiť v kuchyni záclonu.

Pane, tu je naša **necitlivosť voči našim rodičom, nevďak a neúcta, každý bôľ a odcudzenie, ktoré sme im spôsobili**. Odovzdávame ich tebe, pribíjame na tvoj kríž a z celého srdca ľutujeme.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

5. Zastavenie: **ŠIMON Z CYRÉNY POMÁHA P. JEŽIŠOVI NIEŠŤ KRÍŽ**
Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Bolo to v zime, potok ešte nebol zamrznutý, no bolo riadne pod nulou. V potoku sedel muž. Bol opitý a otrhaný ako bezdomovec. Triasol sa a ruky mu zvieral kľúč, nečudo, veď sedel v ľadovej vode. Ľudia naňho z okien kričali: „**Šibe Ti? Vstaň, vyjdi von!!!**“ No muž akoby nepočul a v šoku si začal umývať v ľadovej vode tvár. Niekoľko zavolal políciu. Policajti napokon prišli. Z brehu mu začali klásť otázky typu: „**Aké je vaše meno? Máte občiansky preukaz? Kde bývate?**“ Ani sa k nemu nepriblížili, odišli a o 15 minút sa vrátili s nejakým Šimonom z Cyrény, ktorý ho napokon vytiahol. Musel si k tomu ešte sám zohnať fúrik a zmrznutého, premočeného muža v krčoch doň naložiť. Policajti odišli a tento novodobý Šimon z Cyrény sa ktovie až kam trmácal s fúrikom plným ľudského nešťastia. Možno, keby som tam v tom potoku ležal ja, mňa by vytiahli. Ale prečo nie práve tohto muža? Čo mám ja, čo nemá on? Prečo ja áno a on nie? Prečo sme ho tam nechali ležať a tupo sme sa prizerali z okien?

Pane, tu je tvoj kríž a tu je naša neláska a neznášanlivosť k ľuďom, ktorí sú iba navonok iní ako my. Pribíjame na kríž naše **posudzovanie, súdy a rozsudky**, ktoré sme vyniesli nad človekom.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

6. Zastavenie: **VERONIKA PODÁVA PÁNU JEŽIŠOVI ŠATKU**
Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Bola študentkou na vysokej škole. K skúške mala odovzdať rozbor filmu Umučenie Krista. Učil ju jeden z profesorov, ktorých volali vyhadzovači. Vopred ju upozornil, že sa má vyhnúť akýmkoľvek osobným pocitom, emóciám a klišé. Chcela dodržať túto akademickú normu, ale pero neposlúchalo. Nedokázala písať o utrpení chladne a bez pocitov, písať o Ježišovi Kristovi bez toho, aby sa k nemu nepriznala. Svoju semestrálnu prácu ukončila slovami: „**Viem, že som porušila všetky pravidlá písania odborných kritik a publicistiky. Viac než o režisérovi som písala o Ježišovi Kristovi, nerozoberala som scenár, ale evanjelium. Namiesto práce kamery, som si všimla prácu ľudského srdca. Tam, kde ste vy videli násilie, ja som videla lásku. Vy ste písali o slabosti, ja o sile, vy ste hľadali smrť, ja som našla život. Myslím, že skúšku z tohto predmetu som nespravila, nevadí... Dnes som však konečne zložila skúšku ďaleko dôležitejšiu. Skúšku z odvahy vyznať svoju vieru. Táto skúška je pre mňa dôležitejšia než všetky skúšky z novodobých dejín kinematografie.**“

Profesor ju prinútil prečítať to pred celou triedou. Z 30-tich študentov bolo v triede 27 neveriacich. Z práce dostala napokon ako jediná „Áčko“ a dnes má o 27 neveriacich priateľov viac. Niekedy vám Boh za štipku odvahy dá všetko. Zahrnie vás priazňou, akou zahrnul Veroniku, keď sa jej za odvalu podpísal na šatku i srdce.

Pane, tu je moja zbabelosť a strach vyznať svoju vieru, vyznať tvoje Meno pred ľuďmi. Strach vystúpiť z davu a podať Ti šatku.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

7. Zastavenie: JEŽIŠ PADÁ DRUHÝ RAZ POD KRÍŽOM

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Prenasledoval a mučil kresťanov. Keď ich zabíjali, pokojne sa díval. Raz na ceste do Damasku, kam ho opäť vyslala jeho nenávisť, na pravé poludnie padol tvárou na zem. „Šavol, Šavol, prečo ma prenasleduješ?“ „Kto, si?“ „Som Ježiš, ten, ktorého ty prenasleduješ.“ Čo sa v tej chvíli stalo? Z najväčšieho prenasledovateľa Ježiša Krista sa stal najväčší Kristov obhajca. Zo Šavla bol razom Pavol a z nenávisti láska. Počas svojho života nepadol iba raz, ale aj dvakrát, možno aj trikrát, štyrikrát. Sám vyznal: „**Ved' nerobím dobro, ktoré chcem, ale zlo, ktoré nechcem**“. Dnes je tento Pavol svätým Pavlom a apoštolom národov. Kedysi človek plný nenávisti, je dnes považovaný za tvorca najkrajšieho hymnu na lásku, aký bol kedy napísaný.

Pane, pribíjam na kríž svoju **lásku**, keď nebola trpezlivá, keď nebola dobrotivá, keď závidela a keď sa vypínala. Keď sa vystatovala, keď bola nehanebná a sebecká. Keď sa rozčuľovala, myslela na zlé a tešila sa z neprávosti. Keď nedúfala, neverila a nemilovala.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

8. Zastavenie: JEŽIŠ STRETÁVA PLAČÚCE ŽENY

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Kartónová krabica mu je posteľou i perinou. Každé ráno vstane, zbalí kôpku časopisov a ide zarábať na raňajky. Pred Tescom predáva časopis „Nota bene“, je bezdomovec. Denne okolo neho prejdú stovky ľudí. Niektorí ho ľutujú, iní točia hlavou, vrhajú nenávisťné pohľady.

Keď tam tak raz stál ako obvykle, šiel okolo mladík. Neuhýbal pohľadom, pozeral mu priamo do očí, nestránil sa ho, neľutoval ho. Kúpil si časopis a do ruky mu vložil obrovskú čokoládu. Bezdomovec sa po dlhom čase doširoka usmial. „**Chcel som vám iba trošku osladiť život, ja vás nesúdim, nemám na to právo. V mojom živote je toho tiež kopec, nad čím by som mohol zaplakať. Nič si z toho nerobte, ľuďi to raz prejde. Až povyberajú smeti z očí celému svetu, možno im ostane čas aj na to svoje brvnisko v oku.**“

Pane, aj ja som často ako tie plačúce ženy, ktoré si stretol cestou na Golgotu. **Chcel by som hneď a zaraz všetkých zmeniť**, na každom vidím niečo, čo by mal urobiť. Až na to moje brvno v oku, to sa mi zdá neviditeľné. Pribíjam na kríž **všetky brvná**, ktoré mi znemožňujú vidieť tento svet očami lásky.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

9. Zastavenie: JEŽIŠ PADÁ TRETÍ KRÁT POD KRÍŽOM

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Volal sa Fero, mal 23 rokov, nemal rodinu a bol narkoman. Sfetovaný odišiel do mrazivej noci a údajne si len spomína, ako kráčal, nevládal a „niekde“ zaspal. To „niekde“ bol poľovnícky posed uprostred poľa. Zistil to až ráno, keď sa zobudil na strašnú zimu. Nemohol sa ani pohnúť a jediné, čo vládalo, bolo kričať. Kričal z plného hrdla, ale nik ho nepočul. Našli ho o tri dni, okamžite mu amputovali nohu. Niečo mu vzali, niečo stratil sám, no našiel aj niečo oveľa vzácnejšie. Ujali sa ho misijné sestry Matky Terezy. Teraz by mal byť v Medugorji, v spoločenstve, ktoré dáva bývalým narkomanom príležitosť začať odznova, odznova, ale s Bohom.

Fero nepadol raz, dvakrát ani trikrát. No dokázal povstať zo svojho pádu, bez ohľadu na to, koľký v poradí bol. **Dostal preto od Boha novú príležitosť. Pretože, vždy je najdôležitejšia tá, ktorá prichádza práve teraz.**

Pane, tento chlapec ťa dokázal nájsť v kaluži bolesti a utrpenia. Prijal ju s pokorou a ochotne, dokázal vstať, vzal svoj kríž a dnes mu je táto kaluž zrkadlom. Pane, pribíjam na kríž **neochotu zmeniť svoj život, neochotu prijať Tvoj plán s mojím životom, neschopnosť vstať, hoci aj po tretí raz a začať odznova.** Pomôž mi, kde mám začať?

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

10. Zastavenie: JEŽIŠOVI VYZLIEKAJÚ ŠATY –

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Zastavil za Trnavou pri benzínovej pumpe. Bolo sychravo. Pouličná lampa vrhala dostatočné množstvo svetla, tak si otvoril breviár a začal sa modliť. Nieкто mu vtom zaťukal na okienko. „Dobry večer, prajete si?“ Krátka minisukňa, kabelka a červené pery. Vystúpil z auta. Ste pekné dievča, prečo sa takto zahadzujete. Musí vás to do hĺbky zraňovať a potupovať. Mám 44 rokov, mohol by som byť vaším otcom. Čo by povedal váš otec, keby vás takto videl? „Zraňuje ma to, veľmi“, ticho zašepkala. Vytiahol z auta termosku, nalial jej čaj a ona mu vyrozprávala svoj príbeh.

Ako 8 ročnú ju zneužil vojak, jej matka bola prostitútkou a stala sa ňou aj ona. Slzy roztápali dokonalý make-up a ešte väčšmi poodhalili nešťastnú dievčenskú tvár. Začal jej rozprávať o skutočnej Láske, o odpustení a o novej šanci. „Hej, nie ste vy náhodou kňaz?“ „Som“, usmial sa a nalial jej ďalšiu šálku čaju. Ak poznáte p. farára zo Žakoviec, toto je jeho príbeh.

Pane, vyzliekli ti šaty, aby ťa pokorili, zbavili dôstojnosti, no ty si z nej nestratil ani kúsok. Aj v dnešných časoch žijú ľudia, ktorí nemajú v úcte chrám Ducha Svätého, ktorým je ľudské telo. Stáva sa pre nich len tovarom, jedni kupujú, druhí predávajú.

Pane, pribíjame na kríž **nečistotu dnešného sveta**, pretože aj za ňu si zomrel. **Všetku žiadostivosť a nezriadené túžby, hriešne myšlienky, všetko, čo ponízuje človeka na spotrebný tovar.**

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

11. Zastavenie: JEŽIŠA PRIBÍJAJÚ NA KRÍŽ

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Jeho ruky a nohy hľadajú klince, ako kráľ hľadá žezlo, symbol svojej moci. Završuje svoj život, aby sa ten náš mohol narodiť pre večnosť... Každým úderom je na zemi viac milosrdenstva.

Bože, niekedy mám strach pozdvihnúť k Tebe čo i len svoj pohľad. Neodvážim sa najmä vo chvíľach, keď sa mi rozsyáva život,...a vtedy hľadám pokoj mimo Teba. No nič nepomáha. Výčitky svedomia mi oslepujú oči a smejú sa mi do tváre. A keď som už na dne, vtedy iba padnem na kolená a obyčajné „**PREPÁČ**“, - **všetko rieši**... Aj keby bol môj hriech veľký ako Mont Blanc - zrazu je preč. A nakoniec mi ostáva už len to najťažšie, **odpustiť samému sebe**.

Ťažké... - no **nepribíjaj sa na kríž**, už to za teba, z lásky urobil Ježiš. Ty z lásky k Nemu, **začni žiť**, odpusť samému sebe a nemrhaj viac vodou a krvou, ktorá vytekla z Jeho boku...

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

12. Zastavenie: JEŽIŠ NA KRÍŽI ZOMIERA

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Bolo to počas občianskej vojny v Španielsku, keď boli znesväcované kostoly, horeli dediny a zohavené mŕtvoly označovali cestu. Pri múre našli vojaka, granát mu roztrhol hrudník, žil. Bol príslušník červenej armády a ešte pred chvíľou zabíjal dedinčanov. „**Kňaza, prosím.**“ „**Chcete sa vyspovedať?**“ „**Áno, ale vy ste tunajší farár?**“ „**Áno, som.**“ „**Bože môj!**“, zaúpel chlapec. Trvalo to dlho, kým odišiel tento kňaz od zomierajúceho. Vlasy mal mokré od potu a tvár belšiu než krieda. „**Zaneste raneného do najbližšieho domu, nech nezomrie na ulici.**“ „**Odpustil mi, odpustil, dal mi rozhrešenie**“, kričal šťastný chlapec. „**Prečo by ti ho nedal, veď je to jeho robota**“, povedal chlap, čo ho zdvíhal. „**Vy neviete, čo som urobil. Ja sám som zabil 32 kňazov, prebodol som ich, zastrelil, zaškrtil. Aj tu som to urobil. Chápete teraz? Tomuto kňazovi, ktorý ma teraz spovedal som zabil otca a dvoch bratov... A on mi odpustil.**“

Pane, koľko lásky mal tento muž a koľko lásky máš teraz ty rozpätý na kríži. Keď mal tento obyčajný človek toľko lásky, koľko lásky má potom Boh? Koľko lásky mám ja? Koľko lásky má moje odpustenie a koľko lásky majú moje nezmyselné žabo-myšie vojny? Pane, pribíjam na kríž každú **nelásku a neodpustenie**.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

13. Zastavenie: JEŽIŠA SKLADAJÚ Z KRÍŽA

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Možno aj vy máte v telefónnom zozname číslo, ktoré už nikomu nepatrí, číslo na ktoré sa nedovolať a na opačnej strane sa neozve známy hlas. Tak veľmi sa bojíme slov v telefóne: „**Číslo, ktoré voláte bolo zrušené.**“ **Zrušené, možno na telefonickej ústredni, ale nie v živote**... Nič nie je zrušené, pre toho, kto verí. Pre toho sa život neodníma, neruší, iba mení.

Pane, ty to vieš najlepšie, ty vieš, že smrťou sa nikdy nič nekončí. Zdá sa, že aj zamestnanci telekomunikácií to už vedia. Teraz po novom prívetivo hlásia: „**Spojenie je dočasne prerušené**.“ Dočasne. To je to správne slovo. **Spojenie bolo prerušené, no iba dočasne, iba na tri dni, lebo potom opäť vstávaš k životu.** Ty, len ty mi dávaš nádej, že raz sa dovolám všetkým, ktorí majú dnes spojenie prerušené. Už nebudem potrebovať ani telefóny, žiadne spojenia na diaľku, pretože to spojenie po novom bude veľmi osobné, tesné, blízke a večné.

Pane, pribíjam na kríž **nedôveru** tohto sveta v Tvoj vykupiteľský plán s nami, ľahostajnosť k Tvojej smrti, ľahostajnosť k Tvojmu životu.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

14. Zastavenie: **JEŽIŠA POCHOVÁVAJÚ**

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

V rozprávkach i v ľudských dejinách boli odjakživa ľudia, ktorí túžili žiť večne. Túžili po nesmrteľnosti. Prešli hory, doly, cesty i necesty, no nenašli ju. Tajomstvo večného života nerástlo na stromoch ani neležalo na dne riek, ani zakopané v zemi.

Tajomstvo večného života je iba jedno, je iba jeden spôsob, ako ho získať a v dejinách bol iba jeden človek, ktorý mu dal zmysel, ktorý túžbu po večnom živote neponechal hrdinom rozprávok. Tento človek nám večnosť vydobyl svojim životom a smrťou na kríži.

Tvoje ustavičné pokušenia, že život, smrť, tvoje trápenia a pády **nemajú zmysel** sú preč, pretože tento muž na kríži im dal **ten svoj**. Musíš len pochopiť, že všetky kríže a pády ti zocelujú nohy, aby si kráčal priamo a istejšie.

Pane, pribíjam na kríž pády a hriechy tohto sveta, tejto krajiny, tejto dediny, všetkých dôb a časov. Pane, daj aj týmto pádom zmysel, ten tvoj...

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Záver:

Muž z Kosova, matka z vlaku, študentka, narkoman, bezdomovec, prostitútka. Život sa s nimi pekne zahral. Život každého z nich je veľkým svedectvom o živote, o ceste kríža. Možno si ešte budú musieť počkať, až ich život zavŕši svoju druhú polovicu a oni vydajú svedectvo o láske, odpustení, radosti a kráse života. Som presvedčený, že tomu tak raz bude. **Verím, že aj naše utrpenia a kríže vydajú raz svedectvo o nádhere toho nášho života a budú našou vstupenkou do neba.**

Pane, prosím, aj keď sú hriechy ľudstva s ňa šarlát a červené ako purpur, len ty máš moc vybieliť ich, aby boli biele ako sneh či vlna. Prosím, urob to... a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom a neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého. **Amen.**

Modlitba na úmysly Sv. otca.